

4. Ik blijf ontkennen dat het gemakkelijk is eigentijdse geschiedenis goed te doceren. Idem per idem wat betreft de studie door de leerlingen. Om slechts één reden te noemen: onderwijzen is kiezen. Waar is dat moeilijker dan bij eigentijdse geschiedenis?
5. Voor het probleem van het trekken van vergelijkingen in de geschiedenisles, wil ik de heer v.V.v.B. verwijzen naar de brochure van Prof. Dr. A. E. Cohen, Vergelijken in de tijd. Groningen 1961.
6. Tegenover de insinuatie, dat de voorstanders van onderwijs in eigentijdse geschiedenis de overheid in het gevele trachten te komen, wil ik een andere stelling poneren. Zij die de eigentijdse geschiedenis hebben verwaarloosd, hebben ons vak in discrediet gebracht. En bij de overheid, die nu een nieuw vak: Maatschappijleer, op onze scholen zal invoeren, én bij het grote publiek. Ik laat ter adstructie Prof. Dr. L. J. Rogier, een befaamd gecommiteerde voor ons vak, aan het woord:

„Er zijn nog altijd scholen, die hun abituriënten de wereld in sturen zonder dat hun ooit iets verteld is over de geschiedenis van de laatste halve eeuw, en ik durf te onderstellen, dat de vrede van Versailles zelfs voor de meerderheid nog het eindpunt is. Hoe valt het te verantwoorden, als nooit met deze jonge mensen gesproken is over de Verenigde Naties, de Unesco, de E.E.G., over de conflicten om Indonesië, Congo, China, Cuba, over Verwoerd, Kroesjtsjef, De Gaulle? Ik kan het zo vreemd niet vinden, dat de publieke opinie over een geschiedenisonderwijs, dat zo stelselmatig en in sommiger motivering zelfs principeel dit alles voorbijgaat, in toenemende mate ongunstig oordeelt en de zin ervan steeds openhartiger in twijfel trekt”. (Maatstaf, april 1963, blz. 13)

P. A. M. Geurts OFM

Debat over dit onderwerp geëindigd. Red.

* * *

Actualia

In „Internationale Spectator” een uitgave van „Het Nederlands Genootschap voor Internationale Zaken” wordt in de nummers van 8 april, 8 mei en 8 juni in enkele artikelen op een heel duidelijke manier de politiek van De Gaulle zowel pro als contra beschreven.

Het tijdschrift bevat dikwijls mooie overzichten. Zo is kort geleden de verhouding Rusland - China in 1962 besproken uit Russische en Chinese tijdschriften en redevoeringen.

W. D. J. Lafeber

* * *